

§ 2.

Befindes Nogen, hvem en indskrænket Bevilling efter § 1 er meddelt, at tage Syge i Kur i større Udstrækning, end hans Bevilling hjemler, og derunder tilføjer den Syge betydelig Skade paa Legeme eller Helbred, straffes han med Fængsel eller Bøder og har derhos sin Bevilling forbrudt.

§ 3.

Hvis Nogen, der hverken her i Riget har underkafstet sig medicinsk Embedsexamen eller af Kongen er meddelt Bevilling til at udøve Lægepraxis, tager Syge i Kur, og han derhos enten:

- a. for den, der har begjæret eller samtykket i at benytte hans Hjælp, urigtigen har udgivet sig for at være autoriseret til at yde denne, eller
 - b. anvender Lægemidler, som det er forbudt Apothekeren at udlevere til Alle og Enhver, eller
 - c. er væsentlig Dmstretter, eller
 - d. ikke har opholdt sig her i Riget i 5 Aar, eller
 - e. her i Riget har udstaaet Strafarbejde,
- straffes han med Bøder eller Fængsel.

§ 4.

Den, der uden saadan Hjemmel, som i § 3 er nævnt, tager Syge i Kur og derunder tilføjer den Syge betydelig Skade paa Legeme eller Helbred, straffes med Fængsel eller Bøder, og i Gjentagelsestilfælde, eller naar Vedkommende før er dømt efter § 2, med Fængsel eller Strafarbejde indtil 3 Aar.

§ 5.

Er betydelig Skade paa Legeme eller Helbred tilføjet Nogen, som paa Grund af Dyndeforhold, andet Kontraktforhold eller Fattigdom har Krav paa Lægehjælp for Andens Regning, straffes den, der til Opfyldelse af den ham saaledes paahvilende Pligt har bevirket den Syge tagen under Kur af en Person, som ikke dertil er autoriseret, med Bøder.

§ 6.

De i nærværende Lov bestemte Straffe komme ikke til Anvendelse, hvis Forseelsen i den almindelige Lovgivning er belagt med højere Straf.

§ 7.

De ikke tidligere ophævede Bestemmelser i Forordning angaaende Straf for Kvalfalvere m. B. af 5te September 1794, samt hvad der forøvrigt i den gjældende Lovgivning maatte staa i Strid med nærværende Lov, sættes herved ud af Kraft.